

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM

TEATAJA

NÄDALA MÕTE

SÜNNIPÄEVALAPSED:

- KADRI NIINEVÄLI 27.2
- IGOR LIDER 28.2
- LEEN JÕESOO 2.3
- PILLE RAITMAA 2.3
- SIOBHAN KATTAGO 3.3
- MIRKO RAJAS 4.3
- KERLI TEDDER 5.3
- KRISTIINA KAASIK 5.3
- KAAREL PEÄSKE 6.3

Elas kord kuningas, kes ütles oma õukonnale: „Palun oma kuningriigi kõige targematel ja vanematel valmistada mulle kauni, suure teemandiga sõrmuse, mille sees võiksin hoida üht lühikest sõnumit, mõtet, mis aitaks mind kõige raskematel hetkedel.“ Targad mehed mõtlesid pikalt, millist sõnumit sõrmus kanda võiks. See oli raske ülesanne. Siis meenus vanimale mehele, et kunagi ammu oli ta olnud oma isa sõbra teenistuses. Kui teenistus lõppes, andis isand talle tänutäheks ühe pisikese mitmekordselt kokkuvolditud paberi. Vana mees andis selle nüüd kuningale ja ütles: „Ära loe seda enne, kui sul seda tõesti hädasti vaja on!“ Kuningas võttis paberi vastu ja pani selle oma uue sõrmuse sisse tallele. Ei möödunud palju aega, kui saabuski see raske hetk. Kuningriik oli vallutatud. Kuningas põgenes hobusel elu eest läbi paksu metsa. Vaenlased kappasid tal kannul. Järsku jõudis ta kaljuseinani. Pääsemist ei paistnud kusagil. Taamal kostis vaenlase hobuste kabjaplagin. Hetkel, mil kuningas oli juba valmis end nende kätte andma, tuli talle meelde sõrmus. Ta avas teemandi, võttis paberi välja ja luges salapäraselt sõnumit. Sellel seisis vaid neli sõna: „Ka see läheb mööda.“ Seda lugenud, tundis ta uut

jõudu vastu pidada – oodata, natuke veel oodata... Ja hetke pärast kuulis ta, kuidas vaenlaste sammud eemaldusid. Nad olid arvatavasti metsas eksinud. Kuningas tundis ennast julge ja tugevana, kogus taas kokku oma sõjaväe ja päästis oma kuningriigi vaenlaste käest. Seejärel korraldati suur pidu, söödi, lauldi, tantsiti... Kuningas oli oma võidu üle väga rõõmus ja uhke. Vana mees, kes oli kuningale paberi kinkinud, istus nüüd tema kõrval ning sosistas talle äkki: „Ka nüüd on hea aeg selle sõnumi lugemiseks.“ „Mida sa öelda tahad?“ küsis kuningas. Mees vastas: „Need sõnad pole üksnes selleks puhuks, kui oled kõigi seas viimane, vaid ka hetkeks, mil oled esimene.“ Kuningas luges: „Ka see läheb mööda.“ Taas tundis ta hinges seda sama rahu ja vaikust, kuid seekord otse keset peokära. Ta mõistis, et ükski kaotus ega võit meie elus pole igavene. Nagu vahelduvad päev ja öö, on ka meie elus rõõmu ja valu hetki, võite ja muresid, mis omandavad õige suuruse ja tähenduse alles siis, kui vaatleme neid perspektiivitundega. Kõrge, kaugele ulatuv perspektiiv – see, mille nimel elame ja võitleme – aitab meil jõudu säilitada. Vanasõna ütleb: „Kui soovid, et vagu oleks sirge, seo oma ader tähe külge ja jälgi seda.“

SELLES NUMBRIS

- Vanematekogu 26.02.21 2
- Omaloomingut..... 2
- Kõne vabariigi aastapäeva puhul..... 3
- Kehakultuuri õppediivan 3

VANEMATEKOGU 26. 02. 21

1. Õppekorraldus 1. märtsist. Alklassid ja erivajadusega õpilased tulevad 1. märtsil kooli. Järgmisel nädalal otsustab valitsus, kas 9. ja 12. klassi õpilased võivad ülejärgmisel nädalal kooli tulla.

2. Õpetajate vaksineerimine 1. märtsil. Kuna senine kogemus vaksineerimisega näitab, et sellele võib järgneda halb enesetunne, jätame **2. märtsil ja vajadusel ka 3. märtsil kontaktõppe ära kogu koolis.** Huvikooli tundide osas võtab iga õpetaja ise ühendust lapse vanematega ja lepib ringi või pilli-

tundi tulemise kokku. Ka PMK jätab õpetajate vaksineerimisega seoses **kogu kooli 2. märtsil kodusõppele.**

3. Teavitamine haigestumisest. Kuna nüüd on koolidele pandud kohustus lähikontakteid kaardistada, tuleks vanematele saata kiri, et kõigil on **moraalne kohustus kooli teavitada sellest, et laps on haigestunud.** Samuti peaks rõhutama, et kui laps on olnud lähikontaktne, peaks ta tegema testi, enne kui kooli tagasi tuleb.

OMALOOMINGUT

*Malbe hääletoon.
Sulan sellega üheks.
Suigun magama.*

*Silma vaadates
loed teda kui raamatut.
Ridade vahelt.*

*Toas on pesulaud.
Sellel valged liblikad
triigitud kinni!*

*Numbrid ni, san, yon.
Ta õpib jaapani keelt.
Oh, katke kõrvad!*

*Krüsanteem aknal
närbunud. Vanaema,
mida nüüd küll kaed?*

*Majast kostab naer.
Hing hakkab helisema
teil vastasmajas.*

*Laps, kas sa tõesti
arvad, et vihmapiisad
aknal võistlevad?*

*Maja on tühi,
kuidas küll siis riided said
pesunööri?*

Elisabet Palmiste, 8.b

Põhikooli kirjandusauhind omaloomingukonkursil

RASMUS PUURI KÕNE VABARIIGI AASTAPÄEVA AKTUSEL

Hea oleviku ja tuleviku Eesti! Enam kui 150 aastat tagasi elas üks mees, kellel oli unistus. Ta tahtis teha ajalehte oma inimestele. Inimestele, kes rääkisid temaga sama keelt ja elasid samal maal. Tal ei lubatud seda teha. Mees jätkas aga unistamist ning mõne aasta möödudes see soov täituski. Tema esimesed sõnad selles lehes 5. juunil 1857. aastal olid: „Tere, armas eesti rahvas!“.

Nii olid maarahva poole pöördunud varem ainult võõrad, sedagi harva. Nüüd tegi seda üks omade seast. Oma tütrele ütles ta, et tahab seda lehte teha eesti rahvale rõõmuks ja õpetuseks. Muuseas ütles ta, et oma päritolu ei peaks küll keegi häbenema. Häbenema peaks ainult seda, kui me rumalad oleme. Selle mehe unistused läksid aina suuremaks ning unistama hakkasid ka teised. Unistati laulupeost, kus need nõndanimetatud eestlased saaksid laulda eesti keeles. Unistati, et saaks oma emakeeles koolis ja ülikoolis õppida. Unistati oma luuletustest, romaanidest, näitemängudest, teatritest, lauludest, orkestritest, kooridest, maalidest, skulptuuridest, tähtsatest majadest, päris oma muuseumist. Üks mees julgus isegi öelda, et ükskord on Eesti riik – seda meest peeti hulluks. Aga unistati, unistati, unistati, kuni ühel hetkel – oli see kõik olemas. Ka selle hullu Juhani unistus. Kunagi palju-palju aastaid tagasi ütles üks teine, keda peeti samuti hulluks, et hullus on näha maailma sellisena, nagu see on, mitte sellisena, nagu see peaks olema. Me peaksime elama sellises maailmas, nagu me tahame, et see oleks, mitte sellises, nagu see päriselt on. Sest mäletate, mida ütles hull Juhan ja mis selle unistusega sai. Kallid sõbrad, julgege unistada, julgege olla loovad, sest ainult nii sünnib siia ilma midagi päriselt uut ja midagi päriselt ilusat. Ja mida uskumatumad ja jaburamad need unistused on, seda parem! Ma reedan teile ka ühe saladuse: see, kes unistab, ei jää mitte kunagi vanaks. Ja ärge kunagi kartke olla hull, kartke olla hall. Kas olete pannud tähele, et unistused on elusamad kui elu. Me ise oleme unistades elusamad. Veri voolab meis kiiremini, hingame sagedamini, aeg hakkab justkui lendama, tuju läheb nii heaks, nii heaks. Me hakkame sädelema. Ja me näeme maailma sellisena, nagu see võiks olla. Virtuaalne nutimaailm ei salli, et sa unistad. Ta teeb seda sinu eest. Ta teeb kõike sinu eest, sina saad aju täitsa välja lülitada. Sa saad oma elu välja lülitada. Aga ära unusta, et elu saab otsa. Sulle anti sinu ainuke imeline elu koos kõigi nende ilusate inimestega sinu kõrval, sinu pere, sinu sõpradega, võimsate elamuste, hetkede ja avastustega, aga sina olid sel ajal oma nutitelefoni. Sa saad seda veel muuta, sinu unistused ootavad sind. Kohe on Eesti Vabariigi 103. sünnipäev. See on ime, et meil on oma vaba riik. Valgevenelastel on ka oma riik, aga nemad ei ole vabad. Nad ei ole peaaegu kunagi saanud veel vabad olla. Aga nagu eskimotel on lume kohta väga palju erinevaid omadussõnu, on valgevene keeles palju erinevaid sõnu just unistamise kohta. Mäletate veel minu kõne algust, millest 150 aastat tagasi unistati? See kõik on imekombel täide läinud. Nüüd on meie kord edasi unistada, et ka need võiksid täide minna ja et Eesti muutuks veel paremaks, veel targemaks, veel ilusamaks. Jõudu unistamisel! Palju õnne, armas Eesti, sa unistuste maa!

KEHAKULTUURI ÕPPEDIIVAN

Käärikul peetavatel **suusaorienteerumise noorte Euroopa meistrivõistlustel** tõi Eestile kuldmedali **OLLE ILMAR JAAMA** (10 R). **Palju õnne Ollele, treenerile ja toetavale perele!**

Jaama kihutas ühisstardist rajale võistlejaterivi eesotsas ning ka finišeeris esimesena, lõpetades ajaga 43.57. Teise koha saanud Venemaa esindajat Nikita Grigorovit edestas ta kolme minuti ja 41 sekundiga (47.38). Pronksile sõitis end Denis Puškin (Venemaa, 47.44).

“Jõuga polnud täna midagi teha,” vastas Olle Ilmar Jaama küsimusele, kas ta sõitis konkurentidest lihtsalt nii palju kiiremini. “Tuli ikka mõelda ja hoolega teevalikuid kaaluda. Käisin ka kitsastel radadel, aga see polnud kõige parem otsus – väga pehme oli ja kiirus langes.”

Vt veel: <https://sport.err.ee/1608122161/eesti-noormees-voitis-suusaorienteerumise-juunioride-em-il-kulla>